

Без 55 гадоў тысячагоддзе

6—7 верасня ў Мінску напярэдадні Дня горада праходзіла міжнародная навукова-практычная канферэнцыя “Мінск і мінчане: 10 стагоддзяў гісторыі. Крыніцы па гісторыі горада (да 945-годдзя Мінска)”. Арганізатарамі канферэнцыі выступілі Нацыянальная акадэмія навук Беларусі, Мінскі гарадскі выканаўчы камітэт, Мінскі гарадскі інстытут развіцця адукацыі.

Як адзначыў намеснік начальніка ўпраўлення культуры Мінгарвыканкама Сяргей Уладзіміравіч Мядзведзеў, традыцыя правядзення Інстытутам гісторыі НАН Беларусі і Мінскім гарвыканкамам сумесных навукова-практычных канферэнцый пачалася ў 2007 годзе. Падобныя канферэнцыі сталі адметнай з’явай у навуковым і культурным жыцці горада і ўсёй краіны, яны з’яўляюцца найважнейшай крыніцай выхавання ў розных пакаленнях мінчан патрыятызму і гонару за родны горад.

Па словах дырэктара Інстытута гісторыі НАН Беларусі Вячаслава Віктаравіча Даніловіча, інстытутам праводзіцца значная работа ў кантакце з рознымі службамі Мінскага гарвыканкама. У першую чаргу гэта тычыцца археалагаў, без навуковага заключэння якіх практычна немагчыма правядзенне ніякага будаўніцтва ў цэнтры сталіцы. Супрацоўнікі інстытута праводзяць археалагічныя даследаванні, арганізуюць навуковае суправаджэнне будаўнічых работ у ахоўнай зоне помнікаў гісторыі і культуры Мінска. Вынікі сваіх даследаванняў яны прадстаўляюць і на гэтай навукова-практычнай канферэнцыі. Вучоныя інстытута, акрамя акадэмічнай работы, выкладаюць гісторыю нашай краіны ў вышэйшых навучальных установах сталіцы, актыўна супрацоўнічаюць з агульнаадукацыйнымі ўстановамі, друкуюцца ў газетах і часопісах, пішуць навуковыя работы, унеслі значны ўклад у падрыхтоўку канферэнцыі.

— Штогод Інстытутам гісторыі НАН Беларусі арганізуюцца міжнародныя і рэспубліканскія навукова-практычныя канферэнцыі, семінары, круглыя сталы, якія прысвечаны асвятленню гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі. На працягу 2006—2012 гадоў намі праведзена больш за 100 падобных мерапрыемстваў. Гэтая форма навукова-асветніцкай работы атрымала шырокі грамадскі рэзананс і высокую ацэнку навуковай супольнасці. Правядзенне навуковых канферэнцый, прысвечаных гісторыі горада-героя Мінска, аднаго са старажытных беларускіх гарадоў, стала ўжо добрай і карыснай традыцыяй. Прымаць удзел у іх лічаць за гонар не толькі беларускія, але і замежныя вучоныя, а таксама навучэнцы школ і гімназій. І гэта заканамерна. Правядзенне такіх мерапрыемстваў забяспечвае кансалідацыю беларускай нацыі, захаванне культурна-гістарычнай пераемнасці і нацыянальнага гонару. Гэта вельмі важна для далейшага паспяховага развіцця нашай краіны, умацавання духоўна-маральных і ідэалагічных асноў беларускага грамадства, — адзначыў ва ўступным слове Вячаслаў Віктаравіч. Ігар Грэчка. Без 55 гадоў тысячагоддзе

З павелічэннем колькасці канферэнцый па гісторыі Мінска, больш разнастайнай становіцца і тэматыка дакладаў, расце іх інфармацыйная насычанасць. Кожная канферэнцыя — гэта прадстаўленне новых дакументаў, невядомых раней шырокаму колу грамадскасці. Вельмі важна, што гэтыя дакументы ўсё часцей прадстаўляюць і навучэнцы — будучыя вучоныя-гісторыкі, якія цесна супрацоўнічаюць з настаўнікамі, бацькамі, вучонымі.

Тэмы цяперашніх выступленняў былі самыя разнастайныя. Навучэнцамі, якія падчас канферэнцый працавалі ў асобнай секцыі, разглядаліся пытанні па эканоміцы, культуры, ваеннай і канфесійнай гісторыі, археалогіі, сучаснасці. Напрыклад, вучань гімназіі № 6 Мінска Алег Слесарэнка пад навуковым кіраўніцтвам Святланы Міхайлаўны Рудцай прадстаўляў даклад па тэме “Ліхалецце ў гісторыі Мінска: вайна 1812 года”. Аляксандр Ларчанка з гімназіі № 75 Мінска пад навуковым кіраўніцтвам Дзмітрыя Валер’евіча Хабарава прадставіў даклад “Аляксандраўскі вакзал у Мінску: гісторыя і ўклад першага вакзала ў мадэрнізацыю горада”. Іван Андрончык і Іван Копач з сярэдняй школы № 87 Мінска аналізавалі “Адбудоўванне Мінска ў пасляваенны час. Выкарыстанне працы нямецкіх ваеннапалонных”. Гэтая работа вучняў створана пад навуковым кіраўніцтвам Ірыны Канстанцінаўны Арташ. Цікавым з’яўляецца і даклад “Мінскі школьнік: у 80-я гг. XX стагоддзя і ў пачатку XXI стагоддзя”, створаны Мартай Карпук з сярэдняй школы № 23 Мінска пад навуковым кіраўніцтвам Дзмітрыя Ігаравіча Ермаліцкага. Добрыя водгукі ад навукоўцаў атрымалі работы навучэнцаў сталічнай гімназіі № 24. Так Хрысціна Скуратовіч і Уладзіслава Краўш правялі пад навуковым кіраўніцтвам Ірыны Уладзіміраўны Кручковай грунтоўнае даследаванне радаводу Янкі Лучыны, а Яўген Галіулін стварыў пад навуковым кіраўніцтвам Ігара Рыгоравіча Драгавоза работу “Вызваленне Мінска: хто быў першым?”. Плануецца, што ўсе работы навучэнцаў, прадстаўленыя на канферэнцыі, увойдуць у склад асобнага зборніка, атрымаюць рэцэнзію ад супрацоўнікаў Інстытута гісторыі НАН Беларусі.

Ідэя выдання такога зборніка ўзнікла нездарма, паколькі навукоўцы адзначылі высокі ўзровень прадстаўленых работ. Выдатную ацэнку атрымала культура прадстаўлення работ, намеціліся перспектывы далейшага супрацоўніцтва ўстановаў адукацыі з Інстытутам гісторыі і саветам маладых вучоных акадэміі навук. Адзін з этапаў такога супрацоўніцтва — дзейнасць у Мінскім гарадскім інстытуце развіцця адукацыі кансультацыйнага цэнтра па арганізацыі даследчай дзейнасці навучэнцаў, на базе якога праводзяцца семінары і кансультацыі для педагогаў, а таксама кансультацыі і трэнінгі для навучэнцаў.

Арганізатары канферэнцыі ўпэўнены, што праведзенае мерапрыемства будзе садзейнічаць папулярызацыі сярод навучэнцаў даследчай справы і на наступнай канферэнцыі па гісторыі Мінска будучыя вучоныя-гісторыкі прадставяць яшчэ большую колькасць цікавых і грунтоўных дакладаў.

Ігар ГРЭЧКА.

hrechka@ng-press.by